

ԲԱԶՄԱՎԷՊ

ԺԴ ՏԱՐԻ, ԹԻԻ 23.

1856

ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ 1.

ԲԱՐ Ո Յ Ա Կ Ա Ն

ԱՌԱԾՆԵՐ

Պէտք չէ գործքը խօսքէն վար դնել, այլ խօսքերը գործքէն :

Իմենէն աւելի իմաստուն կ'ըլլայիր, թէ որ ամենէն սորվիլ ուզէիր. ինչպէս մէկը ամենէն հարուստ կ'ըլլայ՝ երբ որ ամենէն կ'ընդունի :

Հարկաւոր բանը սորվելու համար՝ որ և իցէ ժամանակ քեզի ատենին պիտի երևնայ, և ոչ եթէ ուշ : Կ'ըսէր Յուլիանոս կայսրը. « Թէ որ իմ մէկ ոտքս գերեզմանին մէջը ըլլար, ես դեռ սորվիլ կ'ուզէի » :

Կատոն կը գրէ՝ թէ Պոպլիոս Սկիպիոն սովոր էր ըսելու. « Ես ամենեւին դատարկ չեմ՝ երբոր պարապ կը կենամ, և ոչ իսկ մինակ՝ երբոր մինակ եմ » : Իրաւ որ գեղեցիկ է այս խօսքս, մեծ ու իմաստուն մարդու արժանաւոր բան. որով կը ցուցնէ՝ թէ ինքը պարապու թեան ատենը՝ գործքերու վրայ կը մը-

տածէր, և մինակութեան ատենը՝ ինքիրեն մտքովը կը խօսէր :

Եթէ հայելին՝ երեսն է, ու լուռ կեցած աչքերը՝ սրտին զաղտնիքները կը յայտնեն : Հպարտը իրեն զանազան վարմունքներովը՝ կ'երևնայ, բարկասիրտը կը ճանցուի տաքցած նայուածքէն, խաբեբան՝ միայն գետին նայելովը, ու թեթեամիտք՝ միշտ աչուրնին ասդին անդին դարձնելէն կը յայտնին :

Ուրիշներուն կեանքը՝ մեզի սորվելու համարը պիտի ըլլայ : — Կենդանի դաս է՝ բարի մարդկանց օրինակը նայելը : — Իմէն պակասութիւնները աւելի լաւ կը տեսնանք ուրիշներուն վրայ՝ քան թէ մեր վրան : — Ի՞նչն իմաստունի է՝ ինչ բան որ ուրիշին վրայ լաւագոյն կը տեսնայ, թէ որ կրնայ՝ ինքիրեն սեպհականէ : — Արչափ շատ օրինակներ տեսնաս, աւելի օգուտ պիտի հանես :